

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119317577
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119317577.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému W. A.čovi, narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom X. armády XX, XXX XX E. E., o zaplatenie istiny vo výške 374,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/38/2019-192 z 12. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica **z r u š u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinstančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 12. 01. 2022 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému žalobou domáhal zaplatenia sumy 374,28 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, pričom vo vyjadrení zo dňa 03. 09. 2019 zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie 213,44 Eur (nezaplatené platby za obdobie 9/2012 - 6/2016). Rozsudkom č. k. 13C/38/2019- 68 zo dňa 10. 12. 2019 súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil (výrok I.); žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.) a priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (výrok III).

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13Co/37/2020-128 zo dňa 30. 10. 2020, právoplatným dňa 11. 12. 2020, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v novom rozhodnutí má rozhodnúť okresný súd i o náhrade trov celého konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku; ďalej aj „CSP“).

Následne súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 13C/38/2019- 184 zo dňa 05. 10. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2021, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 160,84 Eur spolu s nákladmi na vymáhanie pohľadávky vo výške 1,45 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok); konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil (II. výrok) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (III. výrok).

Po citácii ustanovení § 396 ods. 1, 3, § 262 ods. 1, 2, § 225 ods. 1, 255 ods. 1 CSP súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko v rozsudku č. k. 13C/38/2019- 184 zo dňa 05. 10. 2021 opomenul rozhodnúť o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.

12. 2021, preto už ho nie je možné doplniť postupom podľa § 225 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol predmetným uznesením.

V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca (na jeho odvolanie krajský súd zrušil prvý rozsudok vo veci zo dňa 10. 12. 2019), preto mu súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s 396 ods. 3 CSP priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalovaný podal včas odvolanie. Navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 05. 10. 2021 pokrýval aj rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania. Konanie je potrebné hodnotiť ako celok, pričom žalobca bol v prevažnej miere neúspešný, čo musí byť zohľadnené aj pri náhrade trov odvolacieho konania. Uznesenie súdu prvej inštancie považoval za nadbytočné a nesprávne, preto by ho mal zrušiť súd prvej inštancie postupom podľa § 376 CSP. Zároveň dodal, že žalobcovi nevznikli žiadne trovy z titulu právneho zastúpenia.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil.

5. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6. Podľa ustanovenia § 212 ods. 2, veta prvá CSP rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci.

7. Podľa ustanovenia § 225 ods. 1 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

8. Súd má v rozsudku rozhodnúť o celom predmete konania (§ 212 ods. 2, veta prvá CSP). V prípade ak tak neurobí, môže súd rozsudok i bez návrhu doplniť podľa § 225 ods. 1, veta druhá CSP, ale len do jeho právoplatnosti, pokiaľ súd opomenul o niektorej časti predmetu konania rozhodnúť (napr. o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti).

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 13C/38/2019- 184 zo dňa 05. 10. 2021 (v poradí druhým), ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 16. 12. 2021, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 160,84 Eur spolu s nákladmi na vymáhanie pohľadávky vo výške 1,45 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok) a konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (III. výrok).

10. Keďže súd prvej inštancie rozhodol odvolaním napadnutým uznesením osobitne o nároku na náhradu trov odvolacieho konania bez toho, aby to navrhli strany, avšak po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej č.k. 13C/38/2019- 184 zo dňa 05. 10. 2021, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ustanovením § 225 ods. 1 CSP.

11. Záverom odvolací súd poznamenáva, že otázka neprípustnosti rozhodovania o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej je ustálenou súdnou praxou vyriešená (viď judikát publikovaný pod R 6/1969).

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil s odkazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. d/ CSP, keďže súd prvej inštancie rozhodol bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov tohto odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“ V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

14. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.